

POSTANOWIENIE

Dnia 25 lipca 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Grzegorz Pastuszko

w sprawie ze skargi A. R., M. A., U. A. na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym w Warszawie w sprawie o sygn. VI ACz 921/23,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w dniu 25 lipca 2024 r.,

odrzuca skargę.

UZASADNIENIE

Pismem z 4 lipca 2024 r. A. R., M. A. i U. A. (dalej: „skarżący”) reprezentowani przez profesjonalnego pełnomocnika, złożyli do Sądu Najwyższego za pośrednictwem Sądu Apelacyjnego w Warszawie skargę na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki toczącej się przed Sądem Apelacyjnym pod sygn. VI ACz 921/23 wnosząc o:

1. stwierdzenie przewlekłości postępowania prowadzonego przez Sąd Apelacyjny w Warszawie pod sygn. VI ACz 921/23;
2. wydanie sądowi rozpoznającemu przedmiotową sprawę zalecenia rozpoznania zażalenia pozwanego na postanowienie o udzieleniu zabezpieczenia roszczenia w ciągu maksymalnie miesiąca od dnia wydania postanowienia;
3. zasądzenie od Skarbu Państwa na rzecz każdego ze skarżących kwot po 5000 zł;

4. zasądzenie na rzecz skarżących kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych.

W uzasadnieniu skarżący wskazali, że pozwany 13 marca 2023 r. wniósł zażalenie na postanowienie o udzieleniu zabezpieczenia wydane 10 stycznia 2023 r. Akta sprawy wraz z zażaleniem zostały przekazane do Sądu Apelacyjnego 25 września 2023 r. i do chwili obecnej nie zostały podjęte żadne dalsze czynności zmierzające do jego rozpoznania.

Skarżący podnieśli przy tym, że łączny czas rozpatrywania zażalenia wynosi ponad 9 miesięcy i nie widzą oni jakichkolwiek podstaw do zwlekania z wydaniem postanowienia w sprawie i w tym upatrują przewlekłości postępowania. W ocenie skarżących usprawiedliwieniem tej sytuacji nie mogą być także trudności kadrowe czy ilość spraw przekazanych do rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (tekst jedn. Dz.U. 2023, poz. 1725, dalej: „ustawa o skardze na przewlekłość”), strona może wnieść skargę o stwierdzenie, że w postępowaniu, którego skarga dotyczy, nastąpiło naruszenie jej prawa do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, jeżeli postępowanie zmierzające do wydania rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w sprawie trwa dłużej niż to konieczne dla wyjaśnienia istotnych okoliczności faktycznych i prawnych albo dłużej niż to konieczne do załatwienia sprawy egzekucyjnej lub innej dotyczącej wykonania orzeczenia sądowego (przewlekłość postępowania). Natomiast w myśl art. 5 ust. 1 ustawy o skardze na przewlekłość, skargę o stwierdzenie, że w postępowaniu, którego skarga dotyczy, nastąpiła przewlekłość postępowania, wnosi się w toku postępowania w sprawie.

Przepisy ustawy o skardze na przewlekłość nie przewidują możliwości wniesienia tej skargi w postępowaniu wpadkowym. W orzecznictwie Sądu Najwyższego od dawna formułuje się pogląd, że przez „tok postępowania

w sprawie” w znaczeniu przyjętym w art. 2 ust. 1 i art. 5 ust. 1 ustawy o skardze na przewlekłość, należy rozumieć „postępowanie co do istoty sprawy” (zob. postanowienia Sądu Najwyższego z: 15 listopada 2012 r., KSP 15/12; 24 września 2014 r., III SPP 206/14; 13 listopada 2014 r., III SPP 227/14; 16 czerwca 2015 r., III SPP 12/15; 10 stycznia 2017 r., III SPP 65/16; 18 czerwca 2021 r., I NSP 39/21; 6 września 2023 r., I NSP 10/23). To oznacza, że niedopuszczalna jest skarga na przewlekłość postępowania zażaleniowego jako postępowania incydentalnego (zob. postanowienia Sądu Najwyższego z: 13 listopada 2014 r., III SPP 227/14; 16 czerwca 2015 r., III SPP 12/15; z 10 stycznia 2017 r., III SPP 65/16; 18 czerwca 2021 r., I NSP 39/21).

Przenosząc powyższe na realia rozpoznawanej sprawy, Sąd Najwyższy ustalił, że skarżący domagają się stwierdzenia przewlekłości postępowania zażaleniowego przed Sądem Apelacyjnym w Warszawie, które dotyczy postanowienia o udzielenie zabezpieczenia wydanego 10 stycznia 2023 r. W takim stanie rzeczy nie ulega wątpliwości, że postępowanie w przedmiocie udzielonego zabezpieczenia ma charakter incydentalny i – jak już była o tym mowa – z tej racji nie jest objęte ustawą o skardze na przewlekłość, zaś wniesiona skarga podlega odrzuceniu.

Mając na względzie powyższe, Sąd Najwyższy na podstawie art. 394¹ § 3 w zw. z art. 397 § 1¹ k.p.c. w zw. z art. 8 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość orzekł, jak w sentencji.

[SOP]

[a!]